

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

যীচু কোন? — দ্বিতীয় ভাগ · Strong's Numbers সহ KJV শাস্ত্রাংশ

যীচু কোন · ভাগ ২ — সিংহাসনত থকা পুৰোহিত, প্ৰতিজ্ঞাত বংশধৰ, আৰু পিতৃ, পুত্ৰ, আৰু পবিত্ৰ আত্মা

যীচু কোন — আদিপুস্তকৰ পৰা প্ৰকাশিত বাক্যলৈকে বাইবেলৰ মাজেৰে এক যাত্ৰা

খোলা বাক্য

প্ৰথম অধ্যয়নে এটা প্ৰশ্ন সুধিছিল। প্ৰশ্নটো আছিল, যীচু কোন? প্ৰথম অধ্যয়নটোৱে উত্তৰৰ বাবে গোটেই বাইবেলখন পাৰ হৈ গৈছিল, বাইবেলৰ প্ৰথম পুস্তকৰ পৰা শেষ পুস্তকলৈকে। সেই অধ্যয়ন এটা সৎ মন্তব্যৰে শেষ হৈছিল। সেই মন্তব্যই সেই অধ্যয়নে দেখা কিন্তু নচলা বাটবোৰৰ নাম দিছিল। এই দ্বিতীয় অধ্যয়নে সেইবোৰৰ ভিতৰত তিনিটা বাট চলে। প্ৰথম বাটটো হৈছে এজন পুৰণি ৰজা যি এজন পুৰোহিতো আছিল। দ্বিতীয় বাটটো হৈছে এটা বীজৰ বিষয়ে দিয়া এটা প্ৰতিজ্ঞা। ঈশ্বৰে সেই প্ৰতিজ্ঞা এখন বাগিচাত ৰোপণ কৰিছিল। তেওঁ সেই প্ৰতিজ্ঞা এটা পৰিয়ালৰ কাষলৈ, পুৰুষানুক্ৰমে পুৰুষানুক্ৰমে দোহাৰিছিল। তেওঁ সেই প্ৰতিজ্ঞা এজন ৰজাৰ ওচৰত শপত খাই কৈছিল। তৃতীয় বাটটো হৈছে সেই ধৰণ যাৰ দ্বাৰা বাইবেলে পিতৃ, পুত্ৰ, আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নাম কাষে কাষে লয়, আনহাতে বাইবেলে ঈশ্বৰ এজনেই বুলি কৈয়ে থাকে। প্ৰতিটো বাটৰ প্ৰতিটো খোজ সম্পূৰ্ণৰূপে ছপা হোৱা এটা বাইবেলৰ পদৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। কোনো এজন ব্যক্তিৰ কথাৰ ওপৰত অকল একো নিৰ্ভৰ নকৰে। প্ৰতিটো পদ লাহে লাহে পঢ়ক। প্ৰতিটো পদ নিজেই জোখ-মাখ কৰি চাওক।

এই অধ্যয়নে উত্তৰ দিয়া তিনিটা প্ৰশ্ন:

১. মল্কীচেদেক কোন আছিল, আৰু বাইবেলে যীচুক কিয় মল্কীচেদেকৰ শৃংখলা অনুসাৰে চিৰকাললৈকে এজন পুৰোহিত বুলি কয়?
- ২। বাৰীৰ পৰা, অৱাহামৰ মাজেৰে, দাযূদৰ মাজেৰে, বংশৰ প্ৰতিজ্ঞাই কেনেকৈ যাত্ৰা কৰি নতুন নিয়মলৈকে আহি এজন ব্যক্তিক সেই বংশ বুলি নামকৰণ কৰে?
৩. ঈশ্বৰ যে এক, তাক বাইবেলে কোৱাৰ পিছতো পিতৃ, পুত্ৰ আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নাম বাইবেলত ক'ত একেলগে কোৱা হৈছে?

ইতিমধ্যে থোৱা ভিত্তি — যীচু কোন

ভিত্তি → এটি শিশুৰ জন্ম হ'ল + এজন পুত্ৰ দিয়া হ'ল → তেওঁৰ নাম মহাপৰাক্ৰমী ঈশ্বৰ বুলি প্ৰখ্যাত হ'ব (যিচয়া ৯:৬)।

ভিত্তি → তেওঁলৈ কথা কোৱা যিহোৱাৰ নামেৰে তাই তেওঁক মাতিলে, তুমি ঈশ্বৰ (উৎপত্তি ১৬:১৩)।

আধাৰশিলা → বাক্য ঈশ্বৰ আছিল + বাক্য মাংসৰূপে প্ৰকাশিত হ'ল (যোহন ১:১, যোহন ১:১৪)।

আধাৰশিলা → যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক কলে, তুমি মোৰ সোঁ হাতে বহা (গীতমালা ১১০:১)।

ভিত্তি → তুমি মল্কীচেদেকৰ পদ্ধতি অনুসাৰে চিৰকাললৈকে পুৰোহিত (গীতমালা ১১০:৪)।

জখৰিয়া 6:12 আৰু তুমি তেওঁক ক’বা, ‘বাহিনীসকলৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: “চোৱা, সেই পুৰুষ জনৰ নাম পোখা! তেওঁ যি ঠাইত আছে, সেই ঠাইতেই বাঢ়িব; আৰু তেওঁ তেতিয়া যিহোৱাৰ মন্দিৰ সাজিব! [H6780 tsemach ■] (13) হয়, তেৱেঁই যিহোৱাৰ মন্দিৰ সাজিব আৰু তেওঁ গৌৰৱ মুকুটেৰে বিভূষিত কৰিব; তেওঁ নিজ সিংহাসনত বহি ৰাজত্ব কৰিব। আৰু পুৰোহিত হৈ নিজ সিংহাসনত বহিব আৰু দুয়োটাৰে মাজত শান্তিৰ মন্ত্ৰণা থাকিব।

চাওক সেই মানুহজনক যাৰ নাম শাখা → তেওঁ নিজৰ সিংহাসনৰ ওপৰত পুৰোহিত হ’ব।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: প্ৰাচীন ইস্ৰায়েলত, বিধানে ৰজাৰ পদ আৰু পুৰোহিতৰ পদক পৃথক কৰি ৰাখিছিল। জখৰিয়া ৬:১৩ এ এজন ব্যক্তিক একেসময়তে দুয়োটা পদত ৰাখিছে। এই অধ্যয়নে সেই ব্যক্তিক গোটেই বাইবেলৰ মাজেৰে অনুসৰণ কৰে।)

A. চালেমৰ ৰজা — বিধান দিয়াৰ আগতে, পৰম প্ৰধান ঈশ্বৰৰ এজন পুৰোহিত

আদিপুস্তক 14:18 চালেমৰ ৰজা মক্ষীচেদকে পিঠা আৰু দ্ৰাক্ষাৰস আনিলে; মক্ষীচেদক সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল।

[H8004 Shalem ■] [H4442 Malkiy-Tsedeq ■] (19) তেওঁ অৱামক আশীৰ্বাদ কৰি ক’লে, “স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ সৃষ্টিকৰ্তা সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা অৱাম আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হওক; (20) যিজনে আপোনাৰ শত্ৰুবোৰক আপোনাৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিছে, সেই সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ ধন্য হওক।” তেতিয়া অৱামে সকলো বস্তুৰে দহ ভাগৰ এভাগ তেওঁক দিলে।

চালেমৰ ৰজা মক্ষীচেদক + পৰাংপৰ ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত → তেওঁ তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰিলে + তেওঁ সকলোৰে দশম ভাগ তেওঁক দিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: আদিপুস্তক পুস্তকত মক্ষীচেদক কোনো পৰিচয়, পিতৃ, মাতৃ বা বংশ-তালিকা নোহোৱাকৈ থিয় হয়, মোজেৰ বিধান হোৱাৰ পূৰ্বেই এজন লোকৰ ভিতৰতেই ৰজা আৰু পুৰোহিত একেলগে আছিল। অৱামে ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞা লৈ ফুৰিছিল, তথাপি তেওঁ এই লোকৰ পৰা আশীৰ্বাদ লাভ কৰিছিল। বাইবেলত, শ্ৰেষ্ঠ ব্যক্তিয়ে কনিষ্ঠ ব্যক্তিক আশীৰ্বাদ দিয়ে (ইব্ৰী ৭:৭)।)

গীতমালা 76:2 চালেম ত তেওঁৰ তম্বু আছে; চিয়োনত তেওঁৰ বসতি স্থান আছে।

চালেম ত তেওঁৰ তম্বু আছে + চিয়োনত তেওঁৰ বসতি স্থান আছে.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: গীতমালা ৭৬:২ এ চালেম নামটোক চিয়োন নামৰ কাষত থয়, যিটো যিৰূশালেম। মক্ষীচেদক সেই একেই নগৰৰ ৰজা আছিল যত পিছত দাযুদে ৰাজত্ব কৰিছিল। সৈন্যসকলে পিছত সেই একেই নগৰৰ দেৱালৰ বাহিৰত ঘাঁচুক ঢুকুচত দিছিল।)

গীতমালা 110:4 “তুমি মক্ষীচেদকৰ দৰে চিৰকালৰ কাৰণে এজন পুৰোহিত হ’বা।” যিহোৱাই এই শপত খালে; তেওঁ নিজৰ মন সলনি নকৰিব।

তুমি মক্ষীচেদকৰ দৰে চিৰকালৰ কাৰণে এজন পুৰোহিত হ’বা → যিহোৱাই এই শপত খালে; তেওঁ নিজৰ মন সলনি নকৰিব.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: মক্ষীচেদক আদিপুস্তক গ্ৰন্থখনত এবাৰহে দেখা দিয়ে, দাযুদে চিৰকালৰ বাবে এজন পুৰোহিতৰ বিষয়ে এই এশাৰী কথা লিখাৰ প্ৰায় এহেজাৰ বছৰ আগতে। “শপত খোৱা”ৰ পাছত থকা হিব্ৰু শব্দটো হৈছে শাবা (H7650, শপত খোৱা)। ঈশ্বৰে “আৰু পাচতাপ নকৰিম” এই বাক্যেৰে এই শপত খালে, সেয়েহে এই শপত ঘূৰাই ল’ব নোৱাৰি (গীতমালা ১১০:৪)।)

B. হিব্ৰু পুস্তকখনে নামটো মুকলি কৰে — ধাৰ্মিকতাৰ ৰজা, শান্তিৰ ৰজা

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 7:1 এই মক্ষীচেদক চালেমৰ ৰজা আৰু সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল। অৱাহামে যেতিয়া ৰজা সকলক পৰাস্ত কৰি উলটি আহিছিল, তেতিয়া তেওঁৰ লগত অৱাহামৰ সাক্ষাৎ হ’ল আৰু মক্ষীচেদকে অৱাহামক আশীৰ্বাদ কৰিলে। (2) অৱাহামে যি সকলো অধিকাৰ কৰিছিল, তাৰ পৰা দহ ভাগৰ এভাগ তেওঁক দিছিল; “মক্ষীচেদকৰ” নামৰ অৰ্থ হৈছে “ধাৰ্মিকতাৰ ৰজা” আৰু তেওঁ “চালেমৰ ৰজা” অৰ্থাৎ “শান্তিৰাজ”।

চালেমৰ ৰজা + সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত → ধাৰ্মিকতাৰ ৰজা + শান্তিৰ ৰজা।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ইব্ৰী পুস্তকখনে পাঠকৰ বাবে দুয়োটা নামৰে অৰ্থ অনুবাদ কৰি দিছে। মক্ষীচেদক নামৰ অৰ্থ ধাৰ্মিকতাৰ ৰজা (ঈশ্বৰৰ সৈতে সঠিক সম্পৰ্ক থকা)। চালেমৰ ৰজা উপাধিৰ অৰ্থ শান্তিৰ ৰজা।)

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 7:4 এতিয়া বিবেচনা কৰি চাওক, এই মক্ষীচেদক কিমান মহান পুৰুষ আছিল, যি জনক আমাৰ আদিপিতৃ অৱাহামে যুদ্ধত লুট কৰা উত্তম বস্তুৰ দহ ভাগৰ এভাগ দিছিল।

এতিয়া বিবেচনা কৰি চাওক, এই মক্ষীচেদক কিমান মহান পুৰুষ আছিল → যি জনক আমাৰ আদিপিতৃ অৱাহামে যুদ্ধত লুট কৰা উত্তম বস্তুৰ দহ ভাগৰ এভাগ দিছিল.

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 7:11 লেবীয়া পৌৰহিত্যৰ অধীনত লোক সকলে বিধান পালে; এতেকে সেই লেবীয়া পুৰোহিতৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই যদি পূৰ্ণতা লাভ কৰিব পাৰি, তেনেহলে আন এজন পুৰোহিতৰ প্ৰয়োজন নহ’লহেঁতেন, যি জন প্ৰথম লেবীয়া পুৰোহিত হাৰোণৰ ৰীতিৰ নিচিনা নহয়, কিন্তু মক্ষীচেদকৰ ৰীতিৰ নিচিনা আছিল। (12) যেতিয়া পুৰোহিতৰ সলনি হয়, তেতিয়া বিধানো সলনি হোৱা আৱশ্যক।

আন এজন পুৰোহিত মক্ষীচেদকৰ ক্ৰম অনুসাৰে উৎপন্ন হ’ব লাগিছিল → পুৰোহিত পদ সলনি হোৱাৰ লগত + বিধানৰো পৰিবৰ্তন হোৱা।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: হাৰোণৰ পুৰোহিতত্ব মোচিৰ বিধানৰ সৈতে আহিছিল। গীতমালা ১১০:৪-এ এজন বেলেগ পুৰোহিতৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিল, সেয়েহে ইব্ৰী পুস্তকখনে স্পষ্ট সিদ্ধান্ত টানি লয় যে এক নতুন পুৰোহিতত্বই ইয়াৰ লগত এক নতুন বিধান লৈ আহে। মক্ষীচেদকৰ ক্ৰমটো মোচিৰ বিধানৰ পূৰ্বেও আৰু পাছতো থিয় হৈ থাকে।)

ইব্রীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 7:20 এই উত্তমতাৰ আশা ঈশ্বৰে এক শপত নোলোৱাকৈ হোৱা নাছিল; কিন্তু আন সকল পুৰোহিত হোৱাৰ সময়ত হ'লে ঈশ্বৰে কোনো শপত লোৱা নাছিল। [G1242 diatheke ■] [G1450 egguos ■] (21) ঈশ্বৰে যীচুক মহা-পুৰোহিত কৰাৰ সময়ত এক শপত খালে - “প্ৰভুৱে শপত খালে আৰু তেওঁ এই বিষয়ত নিজৰ মন পৰিৱৰ্তন নকৰিব: ‘তুমি চিৰকালৰ এজন পুৰোহিত’।” (22) এই শপতৰ দ্বাৰাই যীচু উত্তমতাৰ এক বিধানৰ জামিনদাৰী হ'ল।

সেই পুৰোহিতসকল শপত নোহোৱাকৈ পুৰোহিত হৈছিল + কিন্তু এওঁ শপতেৰে হ'ল → যীচু এক উত্তম নিয়মৰ জামিনস্বৰূপ হ'ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: আৰোণৰ বংশৰ পুৰোহিতসকলে জন্মৰ দ্বাৰাই এই পদ লাভ কৰিছিল, তাৰ পিছফালে ঈশ্বৰৰ কোনো শপত নাছিল। এতিয়া ইব্ৰী পুস্তকখনে শেষত শপতৰে সৃষ্ট একমাত্ৰ পুৰোহিতৰ নাম উল্লেখ কৰে, যীশু। এজন জামিন হ'ল এনে এজন ব্যক্তি যি সম্পূৰ্ণ চুক্তিৰ বাবে নিজকে দায়ী পাতে, সেয়ে যীশু নিজেই এই নিয়মটি স্থায়ী হোৱাৰ নিশ্চয়তা।)

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 7:26 এনেকুৱা নিষ্পাপ, শুদ্ধ, পবিত্ৰ, পাপী সকলৰ পৰা পৃথক হোৱা এজন মহা-পুৰোহিত আমাৰ বাবে প্ৰয়োজন আছিল। আকাশ-মণ্ডলৰ উৰ্দ্ধতো তেওঁক তুলি নিয়া হৈছিল। (27) আন মহা-পুৰোহিত সকলৰ নিচিনাকৈ প্ৰতিদিনে প্ৰথমে নিজৰ আৰু তাৰ পাছত লোক সকলৰ পাপৰ কাৰণে বলি উৎসৰ্গ কৰাৰ তেওঁৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই, কাৰণ তেওঁ নিজকে বলিৰূপে উৎসৰ্গ কৰাৰ দ্বাৰাই এই কাম সকলোৰে কাৰণে এবাৰেই সাধন কৰিলে।

পবিত্ৰ + নিৰ্দোষী + নিষ্কলুষ + পাপীবিলাকৰ পৰা পৃথক → তেওঁ নিজকে এবাৰ উৎসৰ্গ কৰিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ইশ্ৰায়েলৰ প্ৰতিজন প্ৰধান পুৰোহিতে প্ৰথমতে নিজৰ পাপৰ বাবে এটা নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিছিল। এই পুৰোহিতৰ নিজৰ কোনো পাপ নাছিল। তেওঁ নিজকে উৎসৰ্গ কৰিলে, এটা নৈবেদ্য, এবাৰ, পুৰোহিত আৰু বলিদান এজন ব্যক্তিতে।)

বেলেগ দৃষ্টিভঙ্গী, একেই দৃশ্য — চালেমত পিঠা আৰু দ্ৰাক্ষাৰস, আৰু যিৰূচালেমত পিঠা আৰু পান পাত্ৰ

আদিপুস্তক 14:18 চালেমৰ ৰজা মল্কীচেদকে পিঠা আৰু দ্ৰাক্ষাৰস আনিলে; মল্কীচেদক সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল।

মল্কীচেদকে পিঠা আৰু দ্ৰাক্ষাৰস উলিয়াই আনিছিল + তেওঁ সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল।

মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 26:26 পাছত তেওঁলোকে ভোজন কৰোঁতে, যীচুৱে পিঠা লৈ আশীৰ্বাদ কৰি ভাঙি শিষ্য সকলক দি ক'লে, “লোৱা, খোৱা এয়ে মোৰ শৰীৰ”। (27) পাছত তেওঁ পান-পাত্ৰকো লৈ স্তুতি কৰি, তেওঁলোকক দি ক'লে, “লোৱা, তোমালোকে সকলোৱে পান কৰা; (28) কিয়নো মোৰ যি তেজ, এয়া নিয়মৰ তেজ। অনেকৰ পাপ মোচনৰ কাৰণে উলিওৱা হৈছে, সেয়ে এই।

যীচুৱে পিঠা লৈছিল + তেওঁ পান-পাত্ৰটি লৈছিল → এইটো নতুন নিয়মৰ মোৰ তেজ।

[পদসমূহ একেলগে জোড়া লগোৱা হৈছে — কোনো এটা পদেই এইটো একেলগে কৈছে নাই]

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: চালেমত হোৱা ভোজনে প্ৰভুৰ ভোজনক আগতীয়াকৈ ইংগিত দিছিল বুলি কোনো পদত কোৱা নাই। সেয়েহে ওপৰত চিহ্নটো আছে। পাঠকে দুয়োটা দৃশ্য পাশাপাশি ভাৰি চাওক।)

C. স্ত্ৰীৰ বংশ — বাগিচাত বোৱা প্ৰতিজ্ঞা

আদিপুস্তক 3:15 মই তোৰ আৰু নাৰীৰ মাজত, তোৰ বংশ আৰু নাৰীৰ বংশৰে মাজত শত্ৰুতা সৃষ্টি কৰিম; তেওঁ তোৰ মূৰ গুড়ি কৰিব আৰু তই তেওঁৰ ভৰিৰ গোৰোহা গুড়ি কৰিবি।” [H2233 zera ■]

তোৰ বংশ আৰু নাৰীৰ বংশৰে মাজত শত্ৰুতা সৃষ্টি কৰিম → তেওঁ তোৰ মূৰ গুড়ি কৰিব আৰু তই তেওঁৰ ভৰিৰ গোৰোহা গুড়ি কৰিবি।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: হিব্ৰু শব্দ zera (H2233, বীজ)ৰ অৰ্থ হৈছে এটি সন্তান, বা এজন মানুহৰ পিছত অহা সন্তান-সকল। ঈশ্বৰে এই প্ৰতিজ্ঞা বাগিচাত কৈছিল, সেই দিনা যেতিয়া পাপে জগতত প্ৰৱেশ কৰিছিল। তলৰ পদবোৰত এই এক প্ৰতিজ্ঞাত থকা বীজ এজন মানুহৰ পৰা আন এজন মানুহলৈ কেনেকৈ গতি কৰে চাওক।)

আদিপুস্তক 26:3 তুমি এই দেশতে প্ৰবাস কৰা; তাতে মই তোমাৰ সঙ্গী হৈ তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম; কিয়নো এই সকলো দেশ তোমাক আৰু তোমাৰ বংশকেই দিম, মই তোমাৰ পিতৃ অব্ৰাহামলৈ কৰা শপত সাফল্য কৰিম। (4) মই আকাশৰ তৰাবোৰৰ দৰে তোমাৰ বংশ বঢ়াই, তোমাৰ বংশক এই সকলো দেশ দিম; আৰু তোমাৰ বংশতে পৃথিৱীৰ সমুদায় জাতি আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হ'ব;

মই তোমাৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ আগত শপত কৰা শপত পালন কৰিম → তোমাৰ বংশত পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হব।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ইয়াত ঈশ্বৰে পৰ্বতত অব্ৰাহামৰ আগত শপত খোৱা একেটা শপতেই ইচহাকৰ আগত পুনৰাই কয়। প্ৰতিজ্ঞাটো অব্ৰাহামৰ লগত মৰা নাছিল। ই এক পুৰুষলৈ আগবাঢ়ি গৈছিল।)

আদিপুস্তক 28:13 যিহোৱাই খটখটিৰ ওপৰত থিয় হৈ কৈছিল, “মই যিহোৱা। মই তোমাৰ ওপৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ আৰু ইচহাকৰো ঈশ্বৰ; তুমি যি ঠাইত শয়ন কৰিছা, সেই দেশ মই তোমাক আৰু তোমাৰ বংশক দিম। (14) তোমাৰ বংশ পৃথিৱীৰ ধূলিৰ নিচিনা অসংখ্য হ'ব; তুমি পূৱ, পশ্চিম, উত্তৰ আৰু দক্ষিণলৈ বিস্তাৰিত হৈ যাবা; পৃথিৱীৰ সমুদায় জাতি, তোমাৰ আৰু তোমাৰ বংশতে আশীৰ্বাদপ্ৰাপ্ত হ'ব।

মই তোমাৰ পিতৃ অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আৰু ইজাহাকৰ ঈশ্বৰ → তোমাৰ বংশত পৃথিৱীৰ সকলো জাতি আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হব।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এতিয়া প্ৰতিশ্ৰুতিটো আকৌ তললৈ যায়, যাকোবলৈ। ঈশ্বৰে এতিয়া এটা বংশৰ তিনিজন লোকক তিনি পুৰুষত এটা প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে। প্ৰতিশ্ৰুতিটো সেই এটা বংশতেই থাকে।)

আদিপুস্তক 49:10 চীলো নহালৈকে যিহুদাৰ পৰা ৰাজদণ্ড নাযাব, আৰু তাৰ ভৰি দুখনৰ মাজৰ পৰা বিচাৰদণ্ড নুগুচিব; লোক সমূহ সেই জনাৰ আজ্ঞাধীন হ'ব।

চীলো নহালৈকে যিহুদাৰ পৰা ৰাজদণ্ড নাযাব → লোক সমূহ সেই জনাৰ আজ্ঞাধীন হ'ব.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: ৰাজদণ্ড হৈছে এডাল দণ্ড যিটো ৰজাই তেওঁৰ শাসন কৰাৰ অধিকাৰৰ চিন হিচাপে ধৰি ৰাখে। এতিয়া প্ৰতিজ্ঞাটো যাকোবৰ গোটেই পৰিয়ালৰ পৰা এটা ফৈদলৈ, যিহুদাৰ ফৈদলৈ সংকীৰ্ণ হৈছে। এই ফৈদটো মনত ৰাখিব, কিয়নো যিহুদা নামটো এই অধ্যয়নৰ শেষৰ ফালে পুনৰ আহে।)

D. দায়ুদক প্ৰতিজ্ঞা কৰা বংশ — অনন্তকালৰ সিংহাসন, শপতেৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰা

2 চমুৱেল 7:12 তোমাৰ আয়ুস সম্পূৰ্ণ হ'লে, যেতিয়া তুমি নিজ ওপৰ-পিতৃসকলৰ লগত নিদ্ৰিত হ'বা, তেতিয়া তোমাৰ ঔৰসত উৎপন্ন হোৱা তোমাৰ পাছৰ বংশৰ লোকক মই স্থাপন কৰিম আৰু তেওঁৰ ৰাজ্য স্থিৰ কৰিম। (13) মোৰ নামৰ কাৰণে তেওঁহে এটা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিব আৰু মই তেওঁৰ ৰাজসিংহাসন চিৰস্থায়ী কৰিম।

মই তোমাৰ পাছত তোমাৰ বংশক স্থাপন কৰিম → মই তেওঁৰ ৰাজ্যৰ সিংহাসন চিৰকালৰ বাবে স্থিৰ কৰিম।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: দায়ুদৰ পুত্ৰ চলোমনে মন্দিৰ সাজিলে। কিন্তু চলোমনৰ সিংহাসন চিৰকাললৈকে থিয় নাথাকিল, কাৰণ তেওঁৰ মৃত্যুৰ পিছত ৰাজ্যখন দুভাগে বিভক্ত হ'ল। সেয়ে চিৰকালৰ সিংহাসনৰ প্ৰতিজ্ঞাই চলোমনতকৈও বহু আগবাঢ়ি, দায়ুদৰ এজন মহান পুত্ৰলৈকে পাই যায়।)

গীতমালা 132:11 যিহোৱাই দায়ুদৰ আগত নিশ্চিত ৰূপে এই শপত খালে, তেওঁ তাৰ পৰা কেতিয়াও বিচলিত নহ'ব; “তোমাৰ ঔৰসত জন্মা সন্তান সকলৰ এজনক মই তোমাৰ সিংহাসনত বহুৱাম।

যিহোৱাই দায়ুদৰ আগত নিশ্চিত ৰূপে এই শপত খালে → তোমাৰ ঔৰসত জন্মা সন্তান সকলৰ এজনক মই তোমাৰ সিংহাসনত বহুৱাম.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: দায়ুদলৈ কৰা প্ৰতিজ্ঞা এতিয়া এটা শপতলৈ পৰিণত হৈছে, ঠিক যেনেকৈ অৱ্ৰাহামলৈ কৰা প্ৰতিজ্ঞা শপতলৈ পৰিণত হৈছিল। ঈশ্বৰে নিজকে “তেওঁ ইয়াৰ পৰা নুঘূৰিব” (গীতমালা ১৩২:১১) এই বাক্যেৰে বান্ধিলে। অহা ৰজা দায়ুদৰ শৰীৰৰ পৰাই আহিব, আন কোনো জাতিৰ পৰা নহয়।)

বেলেগ দৃষ্টিভংগী, একেই দৃশ্য — গীত পুস্তকখনত দুটা শপত, আৰু এজন মানুহ

গীতমালা 132:11 যিহোৱাই দায়ুদৰ আগত নিশ্চিত ৰূপে এই শপত খালে, তেওঁ তাৰ পৰা কেতিয়াও বিচলিত নহ'ব; “তোমাৰ ঔৰসত জন্মা সন্তান সকলৰ এজনক মই তোমাৰ সিংহাসনত বহুৱাম।

যিহোৱাই দায়ুদৰ আগত নিশ্চিত ৰূপে এই শপত খালে → তোমাৰ ঔৰসত জন্মা সন্তান সকলৰ এজনক মই তোমাৰ সিংহাসনত বহুৱাম.

গীতমালা 110:4 “তুমি মস্কীচেদকৰ দৰে চিৰকালৰ কাৰণে এজন পুৰোহিত হ'বা।” যিহোৱাই এই শপত খালে; তেওঁ নিজৰ মন সলনি নকৰিব।

যিহোৱাই শপত খাইছে, আৰু নুশুকুৰিব → তুমি চিৰকাললৈকে পুৰোহিত।

[পদসমূহ একেলগে জোড়া লগোৱা হৈছে — কোনো এটা পদেই এইটো একেলগে কৈছে নাই]

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: দুখন গীতমালাত ঈশ্বৰৰ দুটা শপতৰ কথা লিপিবদ্ধ আছে, এটা শপত দায়ুদৰ বংশৰ পৰা অহা ৰজাৰ বাবে, আৰু আন এটা শপত চিৰকালৰ বাবে এজন পুৰোহিতৰ বাবে। গীতমালা পুস্তকৰ কোনো এটা পদতো এই দুটা শপত এজন মানুহৰ ওপৰত সাক্ষাৎ হোৱাৰ কথা কোৱা নাই, সেয়েহে ওপৰৰ চিহ্নটো থিয় হৈ আছে। নতুন নিয়মে যীচুক শপতেৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰা পুৰোহিত আৰু দায়ুদৰ বংশৰ পৰা প্ৰতিজ্ঞা কৰা ৰজা বুলি নামকৰণ কৰিছে (ইব্ৰী ৭:২১-২২, পাঁচনি কাৰ্য্য ১৩:২৩)।)

যিৰিমিয়া 23:5 যিহোৱাই কৈছে, “চোৱা, যি সময়ত মই দায়ুদৰ বংশত এক ধাৰ্মিক গজালি উৎপন্ন কৰিম এনে কাল আহিছে। তেওঁ ৰজা হৈ ৰাজত্ব কৰিব, জ্ঞানেৰে সৈতে কাৰ্য্য কৰিব, আৰু দেশত বিচাৰ ও ন্যায় সিদ্ধ কৰিব। [H6780 tsemach ■] (6) তেওঁৰ কালত যিহুদাই পৰিত্ৰাণ পাব, ইস্ৰায়েলে নিৰাপদে বাস কৰিব। আৰু “যিহোৱাই আমাৰ ধাৰ্মিকতা,” এই নামেৰে তেওঁ প্ৰখ্যাত হব।

তেওঁ ৰজা হৈ ৰাজত্ব কৰিব → আৰু “যিহোৱাই আমাৰ ধাৰ্মিকতা,” এই নামেৰে তেওঁ প্ৰখ্যাত হব.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: শাখাৰ বাবে হিব্ৰু শব্দটো হৈছে চেমাখ (H6780, এটা শাখা, এটা অংকুৰ), জখৰিয়াই সেই মানুহৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা একেটা শব্দ, যি জন নিজৰ সিংহাসনৰ ওপৰত পুৰোহিত। বৰ আখৰেৰে ছপা হোৱা “প্ৰভু” শব্দটো ঈশ্বৰৰ নিয়ম-নাম। সেয়ে দায়ুদৰ বংশত জন্ম লোৱা এজন মানুহে স্বয়ং ঈশ্বৰৰ নামেই বহন কৰে।)

ই. নতুন নিয়মে বীজৰ নাম উল্লেখ কৰিছে — আৰু সেই বীজ খ্ৰীষ্ট

মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 1:1 যীচু খ্ৰীষ্ট দায়ুদৰ বংশৰ আৰু দায়ুদ অৱ্ৰাহামৰ বংশৰ লোক। যীচু খ্ৰীষ্টৰ বংশৰ তালিকা এই:-

যীচু খ্ৰীষ্ট + দায়ুদৰ পুত্ৰ + অৱ্ৰাহামৰ পুত্ৰ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: নতুন নিয়মৰ আৰম্ভণিতে এক জন্ম-বংশাৱলী আছে। একেবাৰে প্ৰথম পদটোৱে যীচুক দায়ুদৰ পুত্ৰ আৰু অৱ্ৰাহামৰ পুত্ৰ বুলি একেলগে দুয়োটা প্ৰতিজ্ঞাৰ বংশৰ নাম দিয়ে। নতুন নিয়মৰ প্ৰথম বাক্যটোৱে পুৰণি নিয়মৰ আটাইতকৈ পুৰণি আশাটোৰ উত্তৰ দিয়ে।)

গালাতীয়া পত্ৰ 3:16 ঈশ্বৰে অৱ্ৰাহাম আৰু তেওঁৰ বংশলৈ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ কৰিছিল। ইয়াত বহু বচনত “বংশবোৰলৈ” বুলি অনেকৰ বিষয়ে কোৱা নাই, কিন্তু কেৱল এজনকহে “তোমাৰ বংশলৈ” বুলি ক'লে; সেই বংশ খ্ৰীষ্ট। [G4690 sperma ■]

ঈশ্বৰে অৱ্ৰাহাম আৰু তেওঁৰ বংশলৈ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ কৰিছিল → কিন্তু কেৱল এজনকহে “তোমাৰ বংশলৈ” বুলি ক'লে; সেই বংশ খ্ৰীষ্ট.

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: পৌলে আদিপুস্তক খনক অতি সাৱধানেৰে পঢ়িছে। তেওঁ সমগ্ৰ যুক্তিটো এটা শব্দ একবচন হোৱাৰ ওপৰত গঢ় দিয়ে, বংশ, বংশবোৰ নহয়। তাৰ পিছত তেওঁ সেই ব্যক্তিজনৰ নাম উল্লেখ কৰে, খ্ৰীষ্ট।)

পাঁচনি সকলৰ কৰ্ম 13:22 ইয়াৰ পাছত ঈশ্বৰে ৰজাৰ শাসনৰ পৰা তেওঁক আতৰাই, তেওঁলোকৰ ৰজা হবলৈ দায়ুদক মনোনীত কৰিলে। আৰু দায়ুদৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে সাক্ষ্য দি কলে, ‘মোৰ মনৰ দৰে এজনক, অৰ্থাৎ যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ুদক পালোঁ; তেওঁ মোৰ সকলো ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিব।’ (23) এই জন মানুহৰ বংশৰ পৰা ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰাৰ দৰে এজন ত্ৰাণকৰ্তা, অৰ্থাৎ যীচুক ইস্ৰায়েলী লোকৰ আগত উপস্থিত কৰিলে।

এই মানুহৰ বংশৰ পৰা ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে ইস্ৰায়েলৰ কাৰণে এজন ত্ৰাণকৰ্তা, যীচুক উত্থাপন কৰিলে।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: পৌলে ইয়াক এখন নাম-ঘৰত প্ৰচাৰ কৰিছিল, য’ত ইহুদীসকলে শাস্ত্ৰ শুনিবলৈ গোট খাইছিল। এটা বাক্যতে তেওঁ এই অধ্যয়নৰ গোটেই সূত্ৰটো কৈছে, কিয়নো ঈশ্বৰে দায়ুদৰ বংশৰ পৰা প্ৰতিজ্ঞাত ত্ৰাণকৰ্তাক তুলিলে। তাৰ পিছত পৌলে সেই ত্ৰাণকৰ্তাৰ নাম দিয়ে, যীচু।)

2 তীমথিয় 2:8 মোৰ শুভবাৰ্তাৰ দৰে, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা, দায়ুদৰ বংশৰ যীচু খ্ৰীষ্টক সোঁৱৰণ কৰা।

দায়ুদৰ বংশৰ যীচু খ্ৰীষ্ট + মৃতসকলৰ মাজৰ পৰা তুলি উঠোৱা হ’ল।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: পৌলে তীমথিয়ৰ বাবে গোটেই শুভবাৰ্তা (শুভ সংবাদ) এটা পাঁতিতে সাৰিলে। পৌলে মাত্ৰ দুটা সত্য বাছি ল’লে, যীচু খ্ৰীষ্ট দায়ুদৰ বংশৰ, আৰু ঈশ্বৰে যীচু খ্ৰীষ্টক মৃতসকলৰ মাজৰ পৰা তুলিলে। প্ৰতিজ্ঞাৰ পাঁতি আৰু খালী মৈদামটো এটা বাক্যতে একেলগে থিয় হৈ আছে।)

প্ৰকাশিত বাক্য 22:16 মই যীচুৱে, মণ্ডলী সমূহৰ কাৰণে তোমালোকক এইবোৰ কথাৰ সাক্ষ্য দিবলৈ, মোৰ দূতক পঠালোঁ। মই দায়ুদৰ মূল আৰু বংশ, উজ্জ্বল প্ৰভাতীয় তৰা।”

মই দায়ুদৰ মূল আৰু বংশধৰ + উজ্জ্বল প্ৰভাতী তৰা।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: যীচুৱে নিজৰ বিষয়ে এই কথাবোৰ কয়, প্ৰায় গোটেই বাইবেলখনৰ শেষ কথাবোৰ। দায়ুদৰ বংশধৰ দায়ুদৰ বংশত জন্ম হোৱা এজন পুত্ৰ, আৰু দায়ুদৰ মূল হৈছে সেই ব্যক্তি যাৰ পৰা সেই বংশ নিজেই ওলাল। যীচু হৈছে বংশধৰ আৰু মূল দুয়োটাই।)

F. পিতা, পুত্ৰ, আৰু পবিত্ৰ আত্মা — পাশে পাশে নামোল্লেখ কৰা হৈছে, তথাপিও এজনেই প্ৰভু

দ্বিতীয় বিবৰণ 6:4 হে ইস্ৰায়েলীয়াসকল, শুনক আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা এজনেই; [H259 echad ■]

হে ইস্ৰায়েলীয়াসকল, শুনক আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা এজনেই।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এই পদটোৱে তলৰ সকলোবোৰ এতিয়াও পৰিচালনা কৰি আছে। এই পৃষ্ঠাৰ একোৱে দ্বিতীয় বা তৃতীয় ঈশ্বৰ যোগ নকৰে। তলৰ প্ৰতিটো পদ দ্বিতীয় বিবৰণ 6:8 ৰ কাষত ৰাখক।)

মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 3:16 যীচুৱে বাপ্তিস্মলৈ পানীৰ পৰা উঠাৰ লগে লগে তেওঁৰ সন্মুখত হঠাৎ স্বৰ্গ মুকলি হ’ল আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা কপৌৰ দৰে নামি আহি তেওঁৰ ওপৰত পৰা দেখিলে। [G4151 pneuma ■] (17) তেতিয়া এই আকাশ-বাণী হ’ল, “চোৱা, এওঁ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, এওঁত মই পৰম সন্তুষ্ট।”

ঈশ্বৰৰ আত্মা কপৌৰ নিচিনাকৈ নামি অহা + স্বৰ্গৰ পৰা এটা বাণী → এওঁ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এই দৃশ্যত কি কি ঘটিছে তাক গণনা কৰক। পুত্ৰয়ে নদীত থিয় হৈ আছে, ঈশ্বৰৰ আত্মা কপৌৰ নিচিনাকৈ নামি আহিছে, আৰু পিতৃৰ মাত স্বৰ্গৰ পৰা কথা কয়। পিতৃয়ে পুত্ৰৰ বিষয়ে সেই কথাবোৰ কয়, পুত্ৰয়ে নিজৰ বিষয়ে নহয়।)

বেলেগ দৃষ্টিভংগী, একেটা দৃশ্য — একেই নদী, তাত থিয় হৈ থকা মানুহজনৰ মুখেৰে কোৱা

যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা 1:32 তাৰ পাছত যোহানে সাক্ষ্য দি ক’লে, “মই স্বৰ্গৰ পৰা আত্মাক কপৌৰ নিচিনাকৈ নামি অহা, আৰু তেওঁৰ ওপৰত থকা দেখিলোঁ। (33) মই তেওঁক চিনি নাপালোঁ। কিন্তু যি জনে পানীত বাপ্তিস্ম দিবলৈ মোক পঠালে, তেৱেঁ মোক কৈছিল, ‘তুমি যি জনৰ ওপৰত আত্মাক নামি অহা দেখিবা, তেৱেঁ সেই জন, সেই জনে পবিত্ৰ আত্মাত বাপ্তিস্ম দিব।’ (34) মই সেয়া দেখিলোঁ আৰু সাক্ষ্যও দিওঁ যে, এওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।”

মই আত্মাখন কপৌৰ নিচিনাকৈ স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি থাকোতে দেখিলোঁ → এওঁৰেই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: যোহান বাপ্তাইজকে সেই একেই নদীৰ দৃশ্যটো এজন সাক্ষী হিচাপে কয় যি সেই ঠাইত থিয় হৈ আছিল। ঈশ্বৰে যোহান বাপ্তাইজকক আগতীয়াকৈ কৈছিল যে আত্মা নামি আহি থাকি যোৱাটোৱেই নিৰূপিত চিন্হ। সেয়েহে পিতৃয়ে চিন্হ দিলে, আত্মাই সেই চিন্হ আছিল, আৰু পুত্ৰই সেই চিন্হ গ্ৰহণ কৰিলে।)

মথিয়ে লিখা শুভবাৰ্তা 28:18 তেতিয়া যীচুৱে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক ক’লে, “বোলে, স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত সকলো অধিকাৰ মোক দিয়া হ’ল। (19) এই হেতুকে, তোমালোক যোৱা; আৰু সকলো জাতিকে শিষ্য কৰি, পিতৃ, পুত্ৰ আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নামেৰে তেওঁলোকক বাপ্তাইজ কৰা;

মোক আকাশ আৰু পৃথিৱীৰ সকলো ক্ষমতা দিয়া হৈছে → পিতৃ, পুত্ৰ আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নামত তেওঁলোকক বাপ্তিস্ম দিয়া।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: যীচুৱে এটা আজ্ঞাতে তিনিওজনৰ নাম একেলগে ল’লে। তেওঁ পিতৃ, পুত্ৰ, আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নাম ল’লে। এই অধ্যয়নে পদটোৱে যি কয় কেৱল সেয়াহে কয়।)

যোহানে লিখা শুভবাৰ্তা 14:16 আৰু মই পিতৃৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিম, তেওঁ যাতে তোমালোকক আন এজন সহায়কৰ্তা দিয়ে আৰু তেওঁ যেন চিৰকাল তোমালোকৰ লগত থাকে। [G3875 parakletos ■] (17) সেই সত্যৰ আত্মাক জগতে গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে; কিয়নো জগতে তেওঁক নেদেখে আৰু নাজানেও; তোমালোকে হ’লে তেওঁক জানা; কিয়নো তেওঁ তোমালোকৰ সঙ্গ সঙ্গ থাকে আৰু তেওঁ তোমালোকৰ মাজত থাকিব।

মই পিতৃৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিম + তেওঁ তোমালোকক আন এজন সহায়কৰ্তা দিব → এনেকি সত্যৰ আত্মা।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এটা বাক্যত পুনৰ তিনিওটা আছে, কিয়নো যীচুৱে প্ৰাৰ্থনা কৰে, পিতৃয়ে দিয়ে, আৰু সান্ত্বনাদাতা আহে। "আন" শব্দটো লক্ষ্য কৰক। যীচু শিষ্যসকলৰ কাষত থিয় হোৱা সহায়কাৰী আছিল, সেয়ে আন এজন সান্ত্বনাদাতাৰ অৰ্থ হ'ল যীচুৰ দৰে আন এজন সহায়কাৰী।)

যোহনে লিখা শুভবাৰ্তা 14:26 কিন্তু সেই সহায়কতা পবিত্ৰ আত্মা, যি জনক পিতৃয়ে মোৰ নামেৰে পঠিয়াব, তেওঁ তোমালোকক সকলো শিক্ষা দিব আৰু মই তোমালোকক যি যি কৈছোঁ, এই আটাই কথা তোমালোকক সোঁৱৰাব।

সান্ত্বনাকৰ্তা, যি পবিত্ৰ আত্মা → যাক পিতৃয়ে মোৰ নামত পঠিয়াব।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: এই পদটোৱে সান্ত্বনাকৰ্তা কোন সেই বিষয়ে অনুমান কৰাৰ কোনো স্থান নাথাকে। পদটোৱে স্পষ্টভাৱে সান্ত্বনাকৰ্তাক পবিত্ৰ আত্মা বুলি কয়। পিতৃয়ে যীচুৰ নামত পবিত্ৰ আত্মাক পঠায়, আকৌ এটা পদতে তিনিটা নাম।)

2 কৰিন্থীয়া 13:14 প্রভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্রহ, ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ সহভাগিতা আপোনালোকৰ লগত থাকক।

প্রভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্রহ + ঈশ্বৰৰ প্ৰেম + পবিত্ৰ আত্মাৰ সহভাগিতা।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: পলে এখন সম্পূৰ্ণ পত্ৰ এটা আশীৰ্বাদেৰে শেষ কৰিছে যিয়ে তিনিটা নাম বহন কৰে। অনুগ্রহৰ অৰ্থ হৈছে ঈশ্বৰৰ কৃপা যিটো কোনো মানুহে উপাৰ্জন কৰিব নোৱাৰে, আৰু সহভাগিতাৰ অৰ্থ হৈছে একেলগে অংশীদাৰী হোৱা। পল, এজন কঠোৰ ইহুদী যিয়ে সমগ্ৰ জীৱনটো এক ঈশ্বৰক স্বীকাৰ কৰিছিল, তথাপিও প্রভু যীচু খ্ৰীষ্ট, ঈশ্বৰ, আৰু পবিত্ৰ আত্মাক এক বিদায় সম্ভাষণত পাছে পাছে ৰাখিলে।)

1 পিতৰ 1:1 মই পিতৰ, যীচু খ্ৰীষ্টৰ মনোনীত পাঁচনি, যি সকল প্রবাসী লোক পন্ত, গালাতীয়া, কোল্লাদকিয়া, এচিয়া আৰু বিথুনিয়া দেশত গোট গোট হৈ আছে, তেখেত সকলৰ সমীপলৈ। (2) এতিয়া পিতৃ ঈশ্বৰৰ পূৰ্বজ্ঞান অনুসাৰে যীচু খ্ৰীষ্টৰ আজ্ঞাধীন হ'বলৈ পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই শুচি কৰা হ'ল আৰু তেওঁৰ তেজ ছটিয়াই দিয়া হ'ল। আপোনালোকলৈ অনুগ্রহ হওক আৰু আপোনালোকৰ শান্তি বৃদ্ধি হওক।

পিতৃ ঈশ্বৰৰ পূৰ্বজ্ঞান + আত্মাৰ পবিত্ৰীকৰণ + যীচু খ্ৰীষ্টৰ তেজ।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: পিতৰে তেওঁৰ পত্ৰখন আৰম্ভ কৰাৰ ধৰণটো পোলে তেওঁৰ পত্ৰখন সমাপ্ত কৰা ধৰণৰ দৰেই। পূৰ্বজ্ঞানৰ অৰ্থ হ'ল কোনো কথা ঘটাব আগতেই তাক জনা, আৰু পবিত্ৰীকৰণৰ অৰ্থ হ'ল ঈশ্বৰৰ বাবে পৃথক কৰা হোৱা। দুজন বেলেগ বেলেগ পাঁচনিয়ে একেটা তিনি-নামৰ আৰ্হি লিখিছে।)

ইফিচীয়া পত্ৰ 4:4 শৰীৰ এক আৰু আত্মাও এক; ঠিক সেইদৰে আপোনালোক সকলো এক আমন্ত্ৰণৰ আশাৰ কাৰণে আমন্ত্ৰিত হ'ল। (5) এজনেই প্রভু, এক বিশ্বাস, এক বাপ্তিস্ম আৰু (6) এজনেই ঈশ্বৰ, যি জন সকলোৰে পিতৃ; তেওঁ সকলোৰে ওপৰত, সকলোতে ব্যাপ্ত আৰু সকলোৰে অন্তৰত আছে।

এজন আত্মা + এজন প্রভু + সকলোৰে এক ঈশ্বৰ আৰু পিতৃ।

এতিয়া এই সাক্ষীবোৰক পাছে পাছে ৰাখা। মথিয়ে দেখুৱাইছে নদীত পুত্ৰক, আত্মা নামি অহাক, আৰু পিতৃৰ মাতক। যীচুৱে পিতৃৰ, পুত্ৰৰ, আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নামত বাপ্তিস্ম দিবলৈ আজ্ঞা দিয়ে। যীচুৱে সহায়কাৰী জনাৰ, পবিত্ৰ আত্মাৰ, প্ৰতিজ্ঞা কৰে, যাক পিতৃয়ে পঠায়। পোলে এখন পত্ৰ প্রভু যীচু খ্ৰীষ্ট, ঈশ্বৰ, আৰু পবিত্ৰ আত্মাক এটা আশীৰ্বাদতে সামৰি শেষ কৰে। পিতৰে এখন পত্ৰ পিতৃ, আত্মা, আৰু যীচু খ্ৰীষ্টক এটা বাক্যতে সামৰি আৰম্ভ কৰে। এই সকলো পদৰ ওপৰত এটা আজ্ঞা থিয় হৈ আছে। "হে ইস্ৰায়েল, শুন; যিহোৱা আমাৰ ঈশ্বৰ, যিহোৱা এক" (দ্বিতীয় বিবৰণ ৬:৪)। বাইবেলে ইয়াক কেতিয়াও বিৰোধাভাস বুলি নকয়। ই এই সকলো পদ একে খনেই পুষ্টকত উল্লেখ কৰে।

[পদসমূহ একেলগে জোড়া লগোৱা হৈছে — কোনো এটা পদেই এইটো একেলগে কৈছে নাই]

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: পদবোৰে প্ৰত্যক্ষভাৱে কয় যে পিতৃ, পুত্ৰ, আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ নাম মথি, যোহন, পৌল, আৰু পিতৰে একেলগে উল্লেখ কৰিছে। কোনো এটা পদতে এটা বাক্যত এই তিনিটা নাম আৰু দ্বিতীয় বিবৰণ ৬:৪ ৰ এজন যিহোৱা কেনেকৈ খাপ খায় সেই বিষয়ে কোৱা নাই। বাইবেলে যত ব্যাখ্যা কৰা বন্ধ কৰে, এই অধ্যয়নেও তাতেই ব্যাখ্যা কৰা বন্ধ কৰে।)

দুই মুখৰ

জখৰিয়া 6:13 হয়, তেৱেঁই যিহোৱাৰ মন্দিৰ সাজিব আৰু তেওঁ গৌৰৱ মুকুটেৰে বিভূষিত কৰিব; তেওঁ নিজ সিংহাসনত বহি ৰাজত্ব কৰিব। আৰু পুৰোহিত হৈ নিজ সিংহাসনত বহিব আৰু দুয়োটাৰে মাজত শান্তিৰ মন্ত্ৰণা থাকিব।

তেওঁ তেওঁৰ সিংহাসনৰ ওপৰত পুৰোহিত হ'ব।

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 8:1 এতিয়া আমি যি বিষয়ে কবলৈ লৈছোঁ, তাৰ সাৰ কথা হৈছে, আমাৰ এজন মহা-পুৰোহিত আছে যি জন স্বৰ্গত মহিমাময় সিংহাসনৰ সোঁফালে বহিল।

তাৰ সাৰ কথা হৈছে → আমাৰ এজন মহা-পুৰোহিত আছে যি জন স্বৰ্গত মহিমাময় সিংহাসনৰ সোঁফালে বহিল।

প্ৰকাশিত বাক্য 3:21 মই নিজে যেনেকৈ জয় কৰি মোৰ পিতৃৰ সৈতে তেওঁৰ সিংহাসনত বহিলোঁ, তেনেকৈ যি জনে জয় কৰে, তেওঁকো মোৰে সৈতে মোৰ সিংহাসনত মই বহিবলৈ দিম।

মইও জয় কৰিলোঁ + মোৰ পিতৃৰ সৈতে তেওঁৰ সিংহাসনত বহিলোঁ।

2 কৰিন্থীয়া 13:1 তৃতীয় বাৰ ধৰি মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহি আছোঁ। দুই বা তিনি জন সাক্ষীৰ মুখেৰে সকলো কথা নিশ্চয় কৰা হ'ব।

দুই বা তিনি জন সাক্ষীৰ মুখেৰে সকলো কথা নিশ্চয় কৰা হ'ব।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: তিনিজন সাক্ষীয়ে কয় যে পুৰোহিতজন সিংহাসনত আছে। এজন ভাববাদীয়ে কয়, ইব্রী পুস্তকৰ লিখকে কয়, আৰু পুনৰুত্থিত প্ৰভুৱে নিজেই কয়। বাক্যটো প্ৰতিষ্ঠিত হৈছে।)

ছাঁ আৰু পূৰ্ণতা

মাটিত পৰি থকা এটা ছাঁৰ কথা চিন্তা কৰক। আপুনি ছাঁৰ আকৃতি দেখিব পাৰে। কেৱল আকৃতিটোৱে আপোনাক ছাঁটো কি বস্তুৰ পৰা পৰি আছে সেই কথা ক'ব নোৱাৰে। প্ৰায় একে আকাৰৰ দুটা বেলেগ বস্তুৱে প্ৰায় একে ছাঁ পেলাব পাৰে। প্ৰকৃত পোহৰে সেই বস্তুটো নিজেই আপোনাক নেদেখুৱালৈকে ছাঁটো ৰহস্যময় হৈয়েই থাকে। তাৰ পিছত আপুনি পুনৰ ছাঁটোলৈ চাব। তেতিয়া আপুনি দেখিব যে সেই ছাঁয়ে আৰম্ভণিৰে পৰাই সেই বস্তুটোৰ আকৃতি বহন কৰি আছিল। পুৰণি নিয়মৰ ছবিবোৰ এইদৰেই। পুৰণি নিয়মৰ ছবিবোৰ প্ৰকৃত ছাঁ, যিবোৰ প্ৰকৃততে এটা প্ৰকৃত শৰীৰৰ দ্বাৰাই আকাৰ পাইছিল। বাইবেলে এইবোৰক "আহিবলগীয়া বস্তুবোৰৰ ছাঁ; কিন্তু শৰীৰটো খ্ৰীষ্টৰ" বুলি কৈছে (কলচীয়া ২:১৭)। ই আৰু কৈছে যে ছাঁ "সেই বস্তুৰ প্ৰকৃত প্ৰতিমূৰ্তি" নহয় (ইব্রী ১০:১)। কোনোও কেৱল ছাঁৰ পৰাই সম্পূৰ্ণ সত্যতা পঢ়িব নোৱাৰিলে। খ্ৰীষ্ট অহাৰ পিছত, পোহৰে শৰীৰটো দেখুৱালে। এইকাৰণেই আমি কেতিয়াও কেৱল এটা ছাঁৰ ওপৰত কোনো শিক্ষা নিৰ্মাণ নকৰোঁ। আমি কেৱল তেতিয়াহে কিবা এটাক ছাঁ বুলি কওঁ যেতিয়া নতুন নিয়মৰ পোহৰে আমাক সেই ছাঁ কোন শৰীৰৰ অন্তৰ্গত সেয়া দেখুৱাই দিয়ে।

কলচীয়া পত্ৰ 2:16 এতেকে কোনেও আপোনালোকক ভোজনত বা পান কৰাত বা উৎসৱত বা ন জোনত বা বিশ্ৰামবাৰৰ কথাত, বিচাৰ নকৰক। (17) এই সকলো ভাবী বিষয়ৰ ছাঁ মাথোন; কিন্তু প্ৰকৃত সত্য হৈছে খ্ৰীষ্ট।

আহিব লগীয়া বস্তুৰ ছাঁ → শৰীৰ খ্ৰীষ্টৰ।

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 10:1 কিয়নো বিধান ভাবি মঙ্গলৰ ছায়া বিশিষ্ট হৈ, বিধান সেইবোৰ বিষয়ৰ প্ৰকৃত ৰূপ নহয়। সেয়েহে যি সকল পুৰোহিতে ঈশ্বৰৰ উপাসনা কৰিবলৈ আহে, তেওঁলোকে বছৰ বছৰ একে ৰূপে বাৰে বাৰে বলিদান কৰে; কিন্তু বিধানে সেইবোৰৰ দ্বাৰাই চাপি যোৱা সকলক কেতিয়াও সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰে।

আহিব লগীয়া উত্তম বস্তুবোৰৰ ছাঁ থকা বিধান + সেই বস্তুবোৰৰ প্ৰকৃত প্ৰতিমূৰ্তি নহয়।

Shadow আদিপুস্তক 14:18 চালেমৰ ৰজা মক্ষীচেদকে পিঠা আৰু দ্ৰাক্ষাৰস আনিলে; মক্ষীচেদক সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল।

চালেমৰ ৰজা মক্ষীচেদক + সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত।

Fulfillment ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 7:14 কাৰণ ই সুস্পষ্ট যে আমাৰ প্ৰভু যিহূদা ফৈদৰ পৰা আহিছে আৰু এই বংশৰ বিষয়ে পুৰোহিত হোৱাৰ বিষয়ে মোচিয়ে কেতিয়াও একো কোৱা নাই। (15) এইবোৰ বিষয় অধিক পৰিস্কাৰ হৈ যায় যেতিয়া মক্ষীচেদকৰদৰে আন এজন পুৰোহিতৰ উৎপন্ন হ'ল। (16) এই নতুন পুৰোহিত জন মানৱীয় ৰীতি-নীতি আৰু বিধান অনুযায়ী পুৰোহিত হোৱা নাই, কিন্তু তেওঁ এক ধ্বংসহীন শক্তিৰ অধিকাৰী হৈ তেনে হ'ল। (17) কিয়নো শাস্ত্ৰই তেওঁৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিছে, তুমি চিৰকালৰ বাবে মক্ষীচেদকৰ ৰীতি অনুসাৰে পুৰোহিত হৈছা।

আমাৰ প্ৰভু যিহূদাৰ পৰাই উৎপন্ন হ'ল → মক্ষীচেদকৰ সাদৃশ্য অনুসৰি আন এজন পুৰোহিতৰ উদয় হয় + এক অন্তহীন জীৱনৰ শক্তি অনুসৰি।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: নতুন নিয়মৰ পোহৰেই এই সম্বন্ধ স্পষ্ট কৰে, কিয়নো ইব্ৰী পুস্তকখনে গীতমালা ১১০:৪ যীচুৰ ওপৰত প্ৰয়োগ কৰে। ইব্ৰী ৭:১৪ ত যিহূদা ফৈদৰ নামো উল্লেখ কৰা হৈছে, যি ফৈদে আদিপুস্তক ৪৯:১০ ত ৰাজদণ্ড ধাৰণ কৰে। চালেমত থকা ছাঁয়াটো এজন ব্যক্তিৰ ভিতৰতে ৰজা আৰু পুৰোহিত দুয়োটা আছিল, আৰু সেই শৰীৰটো হৈছে যীচু, ৰজা আৰু পুৰোহিত।)

সমাপ্তি

ইব্ৰীসকলৰ প্ৰতি পত্ৰ 4:14 স্বৰ্গবোৰৰ মাজেদি যোৱা আমাৰ এজন মহান মহা-পুৰোহিত আছে। তেওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু খ্ৰীষ্ট। গতিকে আহক, আমি আমাৰ বিশ্বাস দৃঢ়কৈ ধৰি ৰাখোঁক। (15) কিয়নো আমাৰ মহা-পুৰোহিত এনেকুৱা নহয় যে, তেওঁ আমাৰ দুৰ্বলতাত আমাৰ লগত দুখ উপলব্ধি কৰিব নোৱাৰে; কাৰণ তেওঁ পাপ নকৰাকৈয়ে সকলো বিষয়ত আমাৰ দৰে পৰীক্ষিত হৈছিল। (16) এতেকে বিশ্বাসেৰে সৈতে অনুগ্ৰহৰ সিংহাসনৰ ওচৰলৈ আহক, যাতে আমাৰ প্ৰয়োজনত সহায় হবলৈ আমি দয়া লাভ কৰি অনুগ্ৰহ পাব পাৰোঁ।

আমাৰ এজন মহান প্ৰধান পুৰোহিত আছে + ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু → সাহসেৰে অনুগ্ৰহৰ সিংহাসনৰ ওচৰলৈ আহাঁ।

গালাতীয়া পত্ৰ 3:28 এতিয়া খ্ৰীষ্ট যীচুত যি সকল আছে, তেওঁলোকৰ মাজত ইহুদী কি গ্ৰীক, দাস কি স্বাধীনৰ কোনো পাৰ্থক্য নাই; পুৰুষ বা স্ত্ৰীৰ মাজত কোনো ভেদাভেদ নাই। কিয়নো খ্ৰীষ্ট যীচুত আপোনালোক সকলোৱেই এক। (29) আপোনালোক যদি খ্ৰীষ্টৰ হয়, তেনেহলে আপোনালোক অব্ৰাহামৰ বংশধৰও হৈছে আৰু অব্ৰাহামৰ ওচৰত ঈশ্বৰে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, আপোনালোক তাৰ উত্তৰাধিকাৰীও হৈছে।

আপোনালোক সকলো খ্ৰীষ্ট যীচুত এক → যদি আপোনালোক খ্ৰীষ্টৰ, তেন্তে আপোনালোক অব্ৰাহামৰ বংশ, আৰু প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰী।

(মোৰ ব্যক্তিগত চিন্তা: পুৰোহিতৰ সূত্ৰটো অনুগ্ৰহৰ সিংহাসনত শেষ হয়, য'ত বাইবেলে আপোনাক সাহসেৰে আহিবলৈ কয়। বংশধৰৰ সূত্ৰটো আপোনাৰ নিজৰ দূৰাৰত শেষ হয়, কিয়নো যদি আপুনি খ্ৰীষ্টৰ অন্তৰ্ভুক্ত, তেন্তে ঈশ্বৰে আপোনাক অব্ৰাহামৰ বংশধৰ, একে প্ৰতিশ্ৰুতিৰ উত্তৰাধিকাৰী বুলি গণ্য কৰে (গালাতীয়া ৩:২৯)। যীচু, ৰজা আৰু পুৰোহিত, এতিয়াও মাতি আছে।)

অনুশীলন প্ৰশ্নোত্তৰ

১. উৎপত্তি ১৪:১৮ — আৰু চালেমৰ ৰজা মঙ্কীচেদকে পিঠা আৰু দ্ৰাক্ষাৰস আনিলে; তেওঁ আছিল:
- স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ অধিকাৰী
 - সৰ্বোচ্চ ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত
 - ধাৰ্মিকতাৰ ৰজা
২. মথি ৩:১৭ — আৰু চোৱা, স্বৰ্গৰ পৰা এটা মাত আছিল, কৈছিল:
- এওঁ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, যাতে মই সন্তুষ্ট
 - তুমি চিৰকালৰ বাবে এজন পুৰোহিত
 - তুমি মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, যাতে মই সন্তুষ্ট
- ৩। গীতমালা ১০২:১১ — যিহোৱাই দায্যদৰ আগত সত্যেৰে শপত খাইছে; তেওঁ তাৰ পৰা নুঘুৰিব।
- মই তাৰ ৰাজ্যৰ সিংহাসন চিৰকাললৈকে স্থাপন কৰিম
 - তুমি মঙ্কীচেদকৰ ক্ৰম অনুসাৰে চিৰকাললৈকে পুৰোহিত
 - তোমাৰ গৰ্ভফলৰ পৰা মই তোমাৰ সিংহাসনত বহুৱাম
৪. গালাতীয়া ৩:১৬ — তেওঁ অনেকৰ দৰে, বংশসমূহলৈ বুলি কোৱা নাছিল; কিন্তু এজনৰ দৰে, তোমাৰ বংশলৈ বুলি কৈছিল:
- ইজাকতেই তোমাৰ বংশ কোৱা হ'ব
 - যি খ্ৰীষ্ট
 - তোমাৰ বংশত পৃথিৱীৰ আটাই জাতিয়ে আশীৰ্বাদ পাব
৫. জখৰিয়া ৬:১৩ — আৰু তেওঁ নিজ সিংহাসনত বহি ৰাজত্ব কৰিব; আৰু তেওঁ হ'ব:
- সিংহাসনৰ ওপৰত এজন পুৰোহিত
 - তেওঁ গৌৰৱ বহন কৰিব
 - স্বৰ্গতকৈয়ো ওখ
৬. হিব্ৰু ৭:২২ — এই পৰিমাণে যীশুক কৰা হৈছিল:
- চিৰকালৰ বাবে এজন মহাযাজক
 - পবিত্ৰ স্থানৰ এজন পৰিচাৰক
 - এক উত্তম নিয়মৰ জামিনদাৰ
৭. প্ৰকাশিত বাক্য ২২:১৬ — মই দায্যদৰ মূল আৰু বংশ:
- প্ৰথম আৰু শেষ
 - আৰু উজ্জ্বল প্ৰভাতৰ তৰা
 - ঈশ্বৰৰ সৃষ্টিৰ আৰম্ভণি

সঠিক উত্তৰ: 1-b, 2-a, 3-c, 4-b, 5-a, 6-c, 7-b

এই অধ্যয়নটো কেনেকৈ শাখা-প্ৰশাখাযুক্ত হৈছে

- ছাঁয়াই কেনেকৈ পোহৰ আনে: মঙ্কীচেদকে আব্ৰামক পিঠা আৰু দ্ৰাক্ষাৰসেৰে সাক্ষাৎ কৰিছিল (উৎপত্তি ১৪:১৮)। যীচুৱে মেজত পিঠা আৰু পিয়লা লৈছিল (মথি ২৬:২৬-২৮)। কোনো পদে এই দুটা ভোজনক একেলগে যোৰ নিদিয়ৈ। এই দুটা দৃশ্য পাঠকে জোখ-মাখ কৰিবলৈ পাছে পাছে থিয় দি আছে।
- নতুন নিয়মটোৱে ইয়াক কেনেকৈ বৰ্ণনা কৰে: পুৰোহিতপদ সলনি হোৱাৰ লগে লগে, বিধানৰো সলনি হোৱাটো অত্যাৱশ্যক (ইব্ৰী ৭:১২)। পুৰোহিত সলনি হ'ল। পুৰোহিতৰ লগে নিয়মটোও সলনি হ'ল, আৰু যীচু উত্তম নিয়মটোৰ জামিনদাৰ (ইব্ৰী ৭:২২)।
- শব্দবোৰ কিয় গুৰুত্বপূৰ্ণ: যিৰিমিয়া ২৩:৫ ৰ ধাৰ্মিক শাখা আৰু জখৰিয়া ৬:১২ ৰ সেই শাখা একেটা হিব্ৰু শব্দ, হেমেচ (H6780)। এজন ভাববাদীয়ে শাখাক দায্যদৰ সিংহাসন দিয়ে। আনজন ভাববাদীয়ে সেই সিংহাসনৰ ওপৰত শাখাক পুৰোহিত পাতে।
- এইটো আপোনাৰ ওপৰত কেনেকৈ প্ৰযোজ্য হয়: বংশৰ প্ৰতিশ্ৰুতি অতীতত বন্ধ হৈ থকা নাই। যদি আপুনি খ্ৰীষ্টৰ হয়, তেন্তে আপুনি আব্ৰাহামৰ বংশ, আৰু প্ৰতিশ্ৰুতি অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰী (গালাতীয়া ৩:২৯)।
- এইটোৱে অনন্তকালৰ বাবে কি বুজায়: ঈশ্বৰৰ শপতৰ কোনো শেষ নাই। চিৰকাললৈকে এজন পুৰোহিত (গীতমালা ১১০:৪)। চিৰকাললৈকে এখন সিংহাসন (২ চামুৱেল ৭:১৩)। পুৰোহিততন্ত্ৰ এক অন্তহীন জীৱনৰ শক্তি থিয় হৈ আছে (ইব্ৰী ৭:১৬)।
- বেবিট ট্ৰেইল: যোহন ১৪:১৬-১৭ আৰু যোহন ১৪:২৬ এ শান্তিদাতা, পবিত্ৰ আত্মাৰ সম্পূৰ্ণ মতবাদলৈ দুৱাৰ মুকলি কৰে। শান্তিদাতাই বিশ্বাসীৰ ভিতৰত কি কৰে সেয়া নিজেই এক সম্পূৰ্ণ অধ্যয়নৰ যোগ্য।
- বেবিট ট্ৰেইল: উৎপত্তি ৪৯:১০ যিহুদা ফৈদৰ গোটেই সূত্ৰটো মেলি দিয়ে। এই সূত্ৰ যিহুদাৰ ওচৰত থকা ৰাজদণ্ডৰ পৰা স্বৰ্গৰ সিংহাসন-কোঠালৈকে গৈ আছে, য'ত প্ৰকাশিত বাক্য ৫:৫ য়ে যীচুক যিহুদা ফৈদৰ সিংহ, দায্যদৰ মূল বুলি কয়।

→ সম্ভাব্য প্রকাশ: যিৰিমিয়া ২৩:৬ ত দাউদৰ বংশৰ ৰজাক যিহোৱা আমাৰ ধাৰ্মিকতা নাম দিয়া হৈছে। প্ৰথম অধ্যয়নটোৱে যাকোবৰ পৰা আৰু মানোহৰৰ পৰা গুপ্ত ৰখা এটা নামৰ অনুসৰণ কৰিছিল। এইখানে দাউদৰ বংশত জন্ম লাভ কৰা এজন লোকে ঈশ্বৰৰ নিয়মৰ নামটো মুকলিভাবে বহন কৰে। কোনো এটা পদেও এই দৃশ্যসমূহক একত্ৰিত নকৰে। দৃশ্যসমূহ পাছে পাছে ৰাখি বিবেচনা কৰক।

উদ্ধাৰ পাবলৈ আপুনি কি কৰিব লাগে?

আমাৰ বাইবেল অধ্যয়ন চাওক — "মই পৰিত্ৰাণ পাবলৈ কি কৰিব লাগে"

SOURCES & CREDITS

Scripture: Assamese Indian Revised Version Bible (CC BY-SA 4.0) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).